

אשת העכביש

סוניה בראגה, הכוכבת הלאומית היפהפיה של ברזיל, מופיעה כיסרטי של הקטור באבנקו, נשיקת אשת העכביש, כנושא ההזיות ה'קולנועיות של הגיבור, ויליאם

סוניה בראגה

הרט. בראגה, מי שגילמה בשעתו את דונה פלור נשואה לשניים ואת הנערה הססית באני אוהבת אותך ידועה בחושיהומור ובכמו נעים. ברזיל — זה אני" הצהירה הכר כבת כשנשאלה איך הסכימה לגלם תפקיד כה פועט בסרט. אחרי שפונקה בעבר בתפקיד הגברת המובילה, היא סיפרה כי הקהילה הקולנועית בארצה קשורה בעבותות של מסירות, ואין זה חשוב אם ההפקה פושטת רגל. "העיי קר, העזרה ההדרית וההזדהות המוחית לטת עם הקולנוע של ארצי. אפילו חיים אייכסוף".

בתים הקטנה

השחקנית היפהפיה שנראתה לאחרונה כשרגליה בתוך סנפירים בסרט סמלאש, והמלקקת גלידה, היא **דריל האנה**, שבאה לקאן כדי לקדם את מכירת לאטינו. סירטו החדש של דורה, הצלם שהפך בימאי, **האסקל** (בעין עירומה) ו**בסלר**. זהו סרט המוקיע את חלקם של האמריקאים במלחמת ניקראגוזה וברדיפת המדי תרת הסאנדיניסטים.

וכסלר הגיע לקאן עם שבט מישפחתי שלם. כולם, מקטן ועד גדול — אחים, בנים, בנות, כלות וחתנים — עברו איתו על הסרט. מתוך מסירות רעיונית מוחלטת.

מפיקת הסרט ומי שמימנה אותו מכיסה הפרטי היא אמו בת 83 של הבימאי, שבאה בראש המשלחת ולא הניחה לבן הקטן שלה (וכסלר הוא כבן 60) להתייצב ולוא פעם אחת בלבד בראיון או בפגישה עיתונאית כלשהי. אשר לסרט: חבל, הכוונות טובות, התוצאות הרבה פחות. לא כל צלם מתעד מעולה יכול להפוך לבימאי-עלילה כאותו קליבר.

החליפה של אסי

הבימאי הישראלי איתן גרין והצלם של סירטו עד סוף הלילה הופיע במסיבה שהתקיימה לכבוד הצגת הסרט. בכיכובו של **אסי דיין**, במסגרת מבט מסויים של הפסטיבל. מה שלא היה שיגרתו בהופעתו של הבימאי היתה החליפה, וכמוכן גם העניבה. גרין, שלעולם אינו לובש חליפות או בגדים הרורים, היה נכוד ברמות פינגווין מצוחצח, והסביר כי חליפה זו הושאלה לו לכבוד המאורע עליידי השחקן הר ראשי שלו, אסי. אסי עצמו שוכנע עליידי הסניבה הרואגת לקנות ערב יציאתו לקאן. חליפה אנושית", אם כי בעניין העניבה לא הצליחו להבי ריעו.

איתן גרין ואסי דיין זכו למיספר צופים לא מבוטל. בהתחשב בהיצע העצום שיש לפסטיבל שכזה להציע לצופיו, ובעובדה שמחסום השפה העברית עדיין מקשה על צופים רבים, בנוסף על חוסר המידע ביחס לישראל, הניכר בכל מקום שבו מוצג סרט ישראלי כלשהו.

דריל האנה, כוכבת הסרט "סמלאש" מלקקת גלידה

הזוג האופנתי ביותר

הצמד שמשך אליו את תשומת-הלב הרבה ביותר של רכלנים ומבקרי-קולנוע גם יחד הוא **ג'והני האלידיי ונאטאלי באי**.

האלידיי, שהפך לאחרונה מזמר-רוק לשחקן, מופיע בסירטו החדש של **ז'אן-לוק גודאר**, בלש, ורכים טענו כי פניו הם הדבר הטוב ביותר שאפשר למצוא בסרט יבש זה.

חברתו לחיים, השחקנית נאטאלי באי, המופיעה בסרט כאהובת הנקרעת בינו לבין בעלה, טיים מפוקפק העוסק

באו, כזה אחר זה; **ז'אן ז'ול וגיים** **מורו ואנרי סר**, (השחקן האחר שהופיע בסרט בשעתו נפטר גם הוא מסרטו, היה זה האוסטרי **אוסקר ורנר**, שהופיע לאחר מכן גם כפארנהייט 351); **ז'אן-סייר ליאו**, שגילם את בן דמותו של הבימאי, הגיבור אנטואן דואנל, בחמישה מסרטיו, הראשון בהם 400-המלקות היה נרגש, קפוא וחיוור.

באו גם **דלפין סריג** (נשיקות גנובות) ו**ז'אקלין ביסה** (הלילה האמריקאי); **קתרין דנב** ו**ז'וראר דפארדייה** (כוכבי המטרו האחרון בפאריס), **שארל דנר** (האיש שאהב נשים) וכוכבת אותו הסרט.

זמר העבר של הרוק הצרפתי, ג'והני האלידיי, עם בת-זוגו, השחקנית נאטאלי באי

ברגיט פוסה. מבין שחקניותיו האהובות ביותר באה גם **ברנארט לאסון**. כמוכן, גם **שארל אזנבור** (אל תירו בפסנתרן), **ז'אן-סייר אומון** (הלילה האמריקאי) ואשתו האחרונה, השחקנית **פאני** (האשה שממול לחיות ביום ראשון) **ארדן**.

המחווה הפך לאירוע ריגשי בעל משמעות עמוקה, כשכל בני מישפחתו של הבימאי המנוח ממלאים את השורות הקרמיות של האולם, כששעה ארוכה אחרי סיום האירוע עדיין נשארו יושבים בכסאותיהם ומכטם נעוץ בכר.

עדנה פינורו

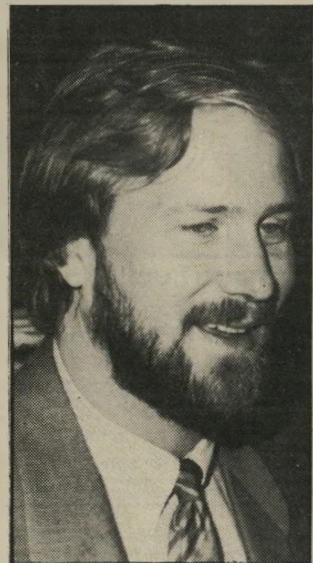
השחקן

שבא לסעוד

מישפיים וזקן הם הסימנים ה'בולטים' בדמותו החדשה של **ויליאם הרט** — שחקן-האופי הר מעולה, שנראה לאחרונה בארץ בסרט כחום הגוף. והגיע לקאן בתפקיד ראשי בסירטו של הבימאי הברזילי היהודי **הקטור באבנקו** (סירטו, פישוטה, זכה להצלחה בישראל, אף שהיה מרכא מאוד ועסק בפושעים קטנים במישכנות העוני של ברזיל).

הפעם מביא באבנקו בסירטו נשי-קת אשת העכביש סיפור אהבה בין שני גברים: האחד, שאתו מגלם ויליאם הרט, הוא הומו-סקסואל מושבע, והאחר, שאתו מגלם השחקן **ראול ג'וזלייה**, הוא מתפקד. מסכת-יחסים מיוחדת במינה נרקמת בין השניים, בין כותליהכלא בארץ דרום-אמריקאית בלתי מוזהה, כשהאחד מוותר על ה'תאוה לטובת הכבוד העצמי'.

הרט, הנראה בתמונה בשעת ראיון על חשבון ארוחת-הצהריים שלו, הסי

ויליאם הרט

ביר כי הוא מתעב מסיבות עיתונאים ומעדיף תמיד שיחה אישית על פני מרפקים והתקלויות — דבר שבקאן הוא כמעט בלתי-אפשרי.